

missio

December 2020

Kære Alle,

Hvert år sender Missio Danmark et nyhedsbrev, som et hæfte, til alle sogne i Danmark i forbindelse med fejringen af de Hellige tre Konger eller "Herrens åbenbarelse" eller "Epifani", kært barn har mange navne. Hæftet har til hensigt at inddrage børnene i det verdensomspændende Missio-arbejde, som vi udfører for hinanden; ikke alene de rige europæiske og amerikanske børn for deres kammerater i Afrika, Asien og Latinamerika. De afrikanske og latinamerikanske børn hjælper også med deres midler andre børn i verden under mottoet "Børn hjælper børn". Hjælpen har mange former, men det handler grundlæggende om, at børn får et bedre liv og fremtid, ved at garantere god skolegang, bidrage til en god behandling i tilfælde af sygdom, og ved at sikre meningsfulde fritidsaktiviteter. Kort sagt, ved at arbejde for børns liv og livskvalitet.

"Børn hjælper børn" er mere end et slogan. Sagt med andre ord er Børnemissio det andet af de fire pavelige missionsværker - et solidaritetsværk. Når børn lægger deres bidrag til at hjælpe andre børn, udtrykker de deres solidaritet med jævnaldrende børn på alle kontinenter. Der er mange børn rundt i verden, der har brug for hjælp, ikke mindst i år på grund af COVID-19. Alle opfordres til at være med til at give et bidrag for at bringe lys og glæde i andre børns hverdag.

Børnemissio kan ikke løse alle fattige børn og unges problemer, men Børnemissio kan medvirke til, at flere kan få en plads i solen - at give flere muligheder for at finde deres plads i livet, hvor de kan få en sikker fremtid og føle sig værdsat. Derfor opfordrer jeg alle til at give et bidrag til Børnemissio og alle bidrag, store eller små er af allerstørste betydning. Missio Danmark takker alle både voksne og børn for deres bidrag.

I og jeres familie ønskes en glædelig jul, samt et godt nytår.

De bedste hilsener til jer alle.

Missio Danmark
p. Minh Quang Nguyen

INDHOLDSFORTEGNELSE

Kære Alle	2
Børnemissio	3
Bøn (Jack Riemer)	3
Støt Børnemissio (MQN)	4
Bøn (UK)	5
Intentioner til forbøn (NMQ)	6
Først lytte, så handle (Horst Mally)	7
Her er jeg, send mig (Anton Bauer)	8
Missionsarbejdet fortsætter under pandemien	9
Hvad er eukaristisk tilbedelse (NMQ)	10
Mission (Samtale med Eberhard Renz)	12
Forside: nonnerne og børn i Vietnam	

REDAKTION

P. Quang Minh Nguyen (ansv.reaktør)
Annelise Bruus
Astrid Margrethe Buhl Andresen
Ann-Lise Aasesdatter
Janne Jervin Cote
Birte Krog-Møller

Layout: Linh Nguyen
Tryk: Stenby Tryk A/S

KONTAKT

Missio Danmark
P. Quang Minh Nguyen
Bernstorffsvej 56
2900 Hellerup

Kontonr: 4183 1686 3564
MobilPay: 57 577
email: missio@missio.dk
<http://missio.dk/>
<https://www.facebook.com/missiodanmark>

BØRNEMISSIO

Missio er, som organisation, hele verdenskirkens fælles anliggende.

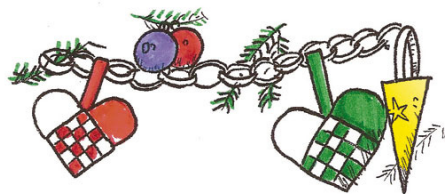
De såkaldte "Pavelige missionsværker" er repræsenteret i 125 lande og består af:

- Værket for troens udbredelse
- Børnenes missionsværk, der fremmer projekter, som sigter på uddannelse og sundhed.
- Apostlen Petrus' Værk, der søger at fremme kirkelige kald i missionslande og at uddanne præster, kateketer m.fl.

Missio Danmark er en del af De såkaldte "Pavelige missionsværker", som er pavens officielle velgøringsorganisation til oversøisk mission. Missio Danmark bringer evangeliets håb ud, hvor der er uro, fattigdom eller usikkerhed og hjælper til, hvor kirken er ny, ung eller fattig. Missio Danmark giver lokalt mennesker mulighed for at danne og opretholde trofællesskaber. Vi hjælper også med at uddanne og pleje fremtidige ledere, så Kirkens vitale arbejde også kan finde sted i fremtiden. Missio er, som organisation, hele verdenskirkens fællesanliggende.

Børnemissio er en del af dette samarbejde, og dets formål er at hjælpe fattige bispedømmer med deres missionsopgaver: katekese og uddannelse. Børn i de rige land kan ved at støtte "børnemissio" være med til at bringe andre børn lys, håb og glæde. Vi er helt afhængige af frivillige gaver og donationer. Når du donerer til børnemissio, går 100 procent til arbejdet for børn, og ikke noget til administration.

BØN

Vi kan ikke bede dig, Gud, om at gøre en ende på krigen; for vi ved, at du har indrettet verden sådan, at mennesket selv må skabe freden.

Vi kan ikke bede dig, Gud, om at gøre en ende på sulten; for du har allerede givet os midlerne til at brødføde hele verden, hvis vi blot anvendte dem med omtanke.

Vi kan ikke bede dig, Gud, om at udrydde fordomme; for du har allerede givet os øjne til at se det gode i alle mennesker, hvis blot vi anvendte vores øjne rigtigt.

Vi kan ikke bede dig, Gud, om at gøre en ende på fortvivlelsen; for du har allerede givet os magt til at udrydde fattigdom og give håb til de elendige, hvis blot vi anvendte vores magt retfærdigt.

Vi kan ikke bede dig, Gud, om at udrydde sygdom; for du har allerede givet os en forstand, der kan finde midler til at helbrede sygdomme, hvis blot vi anvendte den til at bygge op.

Derfor beder vi dig, Gud, om at give os styrke, beslutsomhed og vilje til at handle, i stedet for at bede, til at være, i stedet for at ønske.

Jack Riemer

Støt Børnemissio, som hjælper fattige børn!

Man kan let blive blind overfor de velsignelser Gud giver os livet igennem. Det er imidlertid ikke alle, som har adgang til de samme muligheder, som vi har. Der er omkring 700 millioner børn i verden, der lever i fattigdom. Af dem dør tusindvis hver dag af årsager, som kunne have været undgået: sult, tørst eller manglende adgang til medicin.

Disse forfærdelige statistikker er ikke kun noget, der berører udviklingslandene, men omfatter også børn, som bor i vort eget land. Der er omkring 60.000 børn i Danmark, der lever i fattigdom. (2018-tal). En fjerdedel af alle børn i rige lande lever i fattigdom, hvilket går ud over deres fysiske, mentale, åndelige og følelsesmæssige sundhed. Med statistikker som disse må man spørge sig selv, hvordan man overhovedet kan hjælpe? Hvad kan mit lille beløb gøre af godt for at hjælpe sultne børn? Måske vil svaret undre dig. Håbet står pludselig til rådighed, og det begynder med folk som dig!

I de sidste 20 år er antallet af mennesker, som lever i fattigdom i hele verden halveret, og den rate fortsætter med at gå ned hvert år. Denne succes er for en stor del sket takket være personer, der ligesom dig, føler at de er kaldet af Herren til at dele deres velsignelser med de fattige og til at give til bla. Børnemissio, der støtter fattige børn. Lige meget hvilket beløb du beslutter at give, vil din gave have en dyb indflydelse på samfundets fortsatte fysiske og åndelige velvære.

Hvad har de brug for?

Børn, som lever i fattigdom mangler fysiske,

følelsesmæssige og åndelige ressourcer, alt det, som man har brug for, for at kunne leve et meningsfuldt liv. Fattigdom truer børnenes sikkerhed, mentale helbred og fysiske sundhed bl.a. i forhold til at kunne leve et langt liv. I Børnemissio beskæftiger vi os med at hjælpe sultne børn med at få nærende kost, oplære dem i færdigheder så de kan forsørge sig selv og ved at imødekomme nogle af deres mest presserende behov, som inkluderer:

- **Sund mad:** Mere end 3 millioner børn dør hvert år af underernæring og forskellige sultrelaterede sygdomme, mens andre, bl.a. børnenes forældre, sulter mens de arbejder hårdt for at skaffe mad til deres børn. At give disse tomme maver mad er det første skridt på vej mod rehabilitering efter virkningerne af fattigdom.
- **Tilstrækkelig sundhedspleje:** Omkring 19 millioner børn rundt omkring i verden er ikke vaccineret, fordi der ikke er ordentlig sundhedspleje i deres land. På lignende måde er der omkring 2 millioner børn, som dør hvert år af sygdomme, som helt kunne være undgået. De dør enten på grund af manglende sundhedspleje i deres område, eller på grund af manglende midler til at betale for en behandling. Vi mener, at det er et ansvar, som Gud har givet enhver af os til at afhjælpe denne lidelse gennem frivillig lægehjælp og støtte til at bygge sundhedsfaciliteter.
- **Uddannelse:** Mangel på uddannelse leder til et fortsat kredsløb af fattigdom generation efter generation. Vores uddannelsesprogrammer vil bidrage til at løse denne udfordring. Vores programmer vil give arbejde til lærere og opmuntre studenter til at blive

læger, lærere, tandlæger, professionelle forretningsfolk og lignende, og derved genopbygge samfundets økonomi og give mennesker håb om en bedre fremtid.

- **Rent drikkevand og desinfektion:** Rent drikkevand og desinfektion er fundamentale menneskelige rettigheder, og det kan være svært at forestille sig at nogen skulle være uden disse enkle nødvendigheder. I mange udviklingslande må børn bade, drikke og vaske deres hænder i snavset overfladevand, som kan være forurenset på grund af skrald. Disse tilstande dræber flere end en million personer hvert år. Ved at bygge vaskerum, bore brønde, investere i systemer, hvori regnvand kan blive udnyttet, og ved at fremskaffe enkle ting til hygiejne, så som sæbe, kan vi beskytte helbredet hos millioner af børn.

- **Åndelig udfrielse:** Mangel på grundlæggende omsorg og varetagelse af basale menneskelige behov kan få børn til at føle sig ensomme og uelskede. Mange har aldrig hørt den gode nyhed om Jesus, og det er grunden til, at vi bringer Jesu' kærlige budskab til hver og en vi hjælper, og vi understøtter budskabet ved at handle som Kristi hænder og fødder, også når det gælder om at opfylde børnenes grundlæggende fysiske behov som omsorg og opmærksomhed.

Hvordan du kan hjælpe?

Du kan gøre adskillige ting for at hjælpe Børnemissio, der tilbyder håb og genoprettelse af fattige børns helbred. Vi opfordrer dig til at:

- **Bede:** Et af de mest betydningsfulde måder, du kan hjælpe os på er gennem bøn. Bed Gud om at velsigne vores anstrengelser, så vi kan bringe materielle goder og åndeligt helbredelse til børn rundt om i verden.

- **Fortælle andre om os:** For os som personer, der får vores grundlæggende behov dækket hver dag, er det nemt at glemme, at ikke alle har adgang til de samme ressourcer som vi. Tal med dine venner, din familie og folk på de sociale medier, som følger dig og fortæl dem om de børn, som sulter, og om hvor vigtigt det er at bidrage til Børnemissio og på den måde hjælpe fattige børn.

- **Give:** I Børnemissio har vi en unik mulighed for både at imødekomme børns åndelige såvel som fysiske behov. Din gave kan hjælpe børn rundt om i verden til at frigøre sig fra fattigdom og til at høre evangeliernes budskab – måske for første gang.

BØN

Herre, vor Gud.

Vi beder dig for vor kirke.

Bliv nær hos os, så vi i pluralismens mangfoldighed ikke overhører din stemme og ikke forbytter dit ord med menneskeord, men beredvilligt og åbent holder fast ved evangeliet.

Bliv hos os, så vi tålmodigt lytter til hinanden, ikke forkætrer hinanden, men trofast slår følge med de søgende, og venter på dem, der er faret vild.

Bliv hos os, så vi må være hurtige til at tilgive og langsomme til at dømme.

Bliv hos os, så vi kan oversætte dit ord i vor tids sprog, ikke udelukke nogen fra dit brød, men dele det ud til dem, der er sultne.

Bliv hos os, så vi ikke glemmer vor plads blandt de fattige.

Bliv hos os, så vi bliver ét - din kirke.

UK

Vi opfordrer dig til i bøn at overveje, om du vil give en gave til Børnemissio og til at støtte os i vores mål med at hjælpe sultne børn. Vi vil holde dig informeret om, hvordan dine hårdt tjente penge bliver brugt gennem Missio's nyhedsbrev, hjemmeside, Facebook og fortsatte rapporter om de fremskridt, vores projekter gør.

QMN

Intentioner til forbøn

Send os dine intentioner for forbøn!

Har du eller en elsket brug for forbøn?

At bede er en del af vores mission i den katolske verdensmission. Vi er overbeviste om, at bøn er det stærkeste middel til at få kontakt med Gud. Når vi beder, taler vi ikke kun ud i luften. Vi ser mod himlen og anerkender vores afhængighed af Gud. Når vi appellerer til ham, anerkender vi Guds godhed med dyb ærbødighed og taknemmelighed.

"For mig er bøn en ophøjelse af hjertet; det er et enkelt blik vendt mod himlen, det er et råb af anerkendelse og af kærlighed, der omfatter både prøvelse og glæde". sagde St. Thérèse af Lisieux. Uanset om du sender din bønns intention via post, online, telefonisk eller via e-mail, løfter vi den og dig op i bøn i løbet af ugen. Vi forbeholder en særlig tid til dig ved at bede Gud om at velsigne dig i rigt mål.

Hvilken slags intentioner for bøn kan man sende?

Alt. Bøn ændrer alt. Bøn er i hjertet en troshandling, der beder Gud om at træde ind og at stole på, at han både er villig og i stand til at lytte til os. Der er ingen intentioner, som er for store eller for små - du kan bede om Guds hjælp til ethvert behov.

Jesus sagde, at vi skal bringe alle vores behov foran Gud, og han forsikrede os om, at "Beder I Faderen om noget i mit navn, skal han give jer det". (Johannes 16:23). Uanset hvad dine behov er, giver bøn stærk lindring i en række forskellige situationer, du måtte være eller kommer i. Mange mennesker erfarer, at bøn hjælper dem i hverdagen eller med vanskeligheder, de står overfor. Del gerne dine intentioner for bøn med os. Uanset om de er for dig eller nogen du kender og elsker, slutter vi os til dig i dine bønner vedrørende:

- Økonomi eller økonomisk sikkerhed
- Sundhedsmæssige bekymringer
- Ægteskab
- Børn
- Lykke
- Fred og enhed

- Afhængighed
- Styrke og vejledning
- Døde familiemedlemmer
- De lidende trofaste rundt om i verden
- Og meget mere af det du har på hjertet.....

Når vi løfter din bønns intentioner op foran Gud, tilføjer vi vores bønner til det, du beder om. Vi beder for en særlig tjeneste fra Gud under alle omstændigheder i forhold til det du, din familie eller nogen, du kender måtte gennemgå. Dine bønners intentioner er hellige, og du kan være sikker på, at vi ærer dem.

Kan man fremsende en intention for bøn, hvis man ikke er katolik?

Ja! I den katolske verdensmission er vi forpligtet til at undervise i den katolske kirkes tro, bringe Kristus ud overalt, hvor vi går og yde støtte ved at hjælpe de fattige og sprede evangeliet.

Vi er her dog for alle individer uanset tro. Uanset hvor der er behov, tjener vi. Når du sender en intention for bøn, behøver du eller din elskede ikke være katolik eller endda tro på Gud, for at vi kan bede for dig eller jer.

Ved at løfte din bønns hensigt på dine vegne, tror vi, at det gavner verden og afspejler den kærlighed, Gud har til sit folk.

Indsend dine bønns-intentioner online

Du er ikke alene! Alle har brug for bøn. Vi vil meget gerne bede for dig eller for nogen, du holder af. Vi opfordrer dig til at sende dine bønns-intentioner på missio@missio.dk eller send en sms på tlf.: 51328896. Når du har indsendt dine bønnsintentioner, forpligter vores team sig til at bede med dig i løbet af ugen. At sende dine bønnsintentioner er helt gratis. Du behøver ikke at forpligte dig overfor den katolske verdensmission, for at vi skal bede for dig.

*P. Quang Minh Nguyen
Leder af Missio Danmark*

Først lytte - så handle

Folkeskarerne trængtes omkring Jesus. De ønskede at høre Guds ord og lyttede til det, Jesus havde at sige. Tænk, hvis det var sådan i dag, hvor vi må opsøge mennesker for at kunne bringe dem Guds ord. Mennesker i vor tid er så overdænget af ord, at de ikke synes at have behov for flere. Ikke desto mindre kan man konstatere, at mange interesserer sig for eksotiske og pseudoreligiøse sekter og grupperinger. Mennesker synes altså alligevel at have behov for at høre ord, der kan give svar på angst og bekymrings spørgsmål.

Taler vi i kirken et sprog, som mange ikke forstår? Er kirkens liv et sprog, som mennesker i dag ikke forstår? Det er ikke Guds ord, der er noget i vejen med, så det tyder på, at vor tro befinder sig i en krise. Vi stoler ikke tilstrækkeligt på Guds ord. Vi erfarer ikke selv Guds ords kraft, og derfor er vi heller ikke i stand til at forkynde dette ord, så mennesker bliver personligt tiltalt og grebet af ordet. Det, der i denne forbindelse er det allervigtigste, er beskrevet indgående i evangeliet. (Luk 5)

Jesus sender Peter ud at fiske, skønt han og hans medhjælpere har arbejdet hele natten og intet haft ud af det. Til trods for sine deprimerende erfaringer går Peter dog med til at gøre et nyt forsøg - 'På dit ord'. Og fiskeriet lykkes over alle grænser. Han fangede så mange fisk, at de andre både måtte komme ham til hjælp. Situationen er for Peter så ekstremt ud over det normale, at han tvinges i knæ. Han har erfaret kraften i Guds ord, har erfaret Guds nærvær og er i den sammenhæng blevet klar over sin egen ringhed. Men Jesus beroliger ham. Den store fiskefangst er

ikke iscenesat for at forskrække Peter. Jesus ville vise Peter, hvad han kunne vente sig, hvis han havde tillid til Gud og hans ord. Og Jesus har brug for Peter, for at han kan vinde mennesker og hjælpe dem til tro. For Peter og hans arbejdsfæller betød denne oplevelse, at de forlod alt og fulgte Jesus på hans vandring.

Vi kender vel alle til de situationer, hvor det føles som om vi befinder os i en mørk nat, hvor man ikke kan se ret langt og hvor man må famle sig frem. Vi kender til slid og slæb, træthed og til resignation. Vi forsøger både dette og hint - benytter de moderne kommunikationsmidler, men med ringe eller beskedent resultat. Vi forklarer det hele med 'sådan er nu engang tidens ånd' og har ikke mod til igen og igen 'på hans ord' at arbejde videre. Og det er netop her, at svaret ligger. Det er ikke mine ord, der skal bringe resultater. Det er ikke min begavelse og mine anstrengelser, der er det udslagsgivende.

Selvom vi indførte nye strukturer, ville det ikke bringe bedre resultater. Det drejer sig om at have tillid til Herrens ord og til, at han har brug for os. Det er derfor vigtigt at lytte til hans ord, før vi går i gang med arbejdet. Det gælder hver enkelt af os - og det gælder for kirken, at vi skal lytte til Guds ord, før vi handler. Og kirken som sådan, har også behov for at ihukomme dette, for også kirken har tendens til at bygge på egen kunnen og egne bedrifter, og det vil altid føre ind i en blindgyde. På dit ord - fordi Du siger det.' Det er ikke nødvendigt, at jeg forstår og begriber det, men det er vigtigt, at jeg gør det. Mange af helgenerne, der virkelig havde tillid til Herrens ord, blev menneskefiskere for og til Guds rige. Jeg tænker f.eks. på Bernhard af Clairvaux, om hvem det fortælles, at mødrene gemte deres sønner, når han skulle prædike, for hans tilhørere lod som dengang ved Genesaret sø alt ligge og forlod alt for at følge Bernhard.

'Frygt ikke; fra nu af skal du fange mennesker!' Dette Jesu' ord gælder ikke kun for kirkens spæde begyndelse dengang ved Genesaret sø; dette ord er ikke kun rettet til Peter, men til alle, der hører Jesu' ord og som på hans ord vover at sejle ud - det være sig som bådens fører eller som dens mandskab. Alle, der sætter deres tillid til dette ord, vil erfare, at Herren også i vores tid er ombord på kirkens skib, og at det også i dag kan lykkes at fange mennesker. Lad os beslutte os for at vove det endnu engang: At have tillid til Gud og Hans ord.

Horst Mally

Her er jeg; send mig!

Profeterne er ikke forløbere for de selvbestaltede tids- og kirkekritikere. Fra deres mund hører man næppe 'Ve mig, det er ude med mig, for jeg er en mand med urene læber, jeg bor i et folk med urene læber, og nu har mine øjne set kongen, Hærskarers Herre. (Es 6,5) Profeter er altså ikke selvbestaltede kritikere. De er heller ikke sandsigere eller mennesker, der kan spå i kaffegrums, og forudsige, hvad der skal ske i morgen. Det ved de intet om - heller ikke ved at tyde fuglenes indvolde.

Profeterne er heller ikke lærde teologer, som kender og forstår sandhedens udfoldelse - skønt kirken netop i vore dage har brug for denne vigtige opgave. Profeterne er folk, som på Guds opfordring prædiker mod tidens strøm og derfor er udsat for forfølgelse og dødstrusler. Med andre ord: De er kaldede. Profeterne optrådte i sin tid med en radikal fordring, som kun kan afledes af den særlige opgave, som Gud selv gav dem. Man kan kun udholde deres budskabs ubehagelige hårdhed, når man kan tro, at der bag dem står en Gud, der er ophøjet og som stiller krav. I Esajas (Es 6) læser vi, hvordan han begrundet sin ubønhørlige opgave med et særligt møde med Gud - han har mødt Hærskarernes Herre selv. Denne Gud var omgivet af serafer, som råbte til hinanden 'Hellig, hellig, hellig er Hærskarernes Herre, Hele jorden er opfyldt af hans herlighed'. I denne kaldelsesvision begynder dørstolperne at ryste og huset fyldes med røg. Esajas har erfaret, at den, der ser Gud, må dø. Denne frygtindgydende oplevelse får ham til at tænke på, hvem han selv i grunden er: Et syndigt menneske med urene læber. Ergo: 'Ve mig, jeg er fortabt!'

En af seraferne berører profetens mund med et glødende kul, som han tager fra alteret med en tang, og siger: 'Se, det har rørt dine læber; din skyld er sonet og dine synder tilgivet'. På Guds ordre er han blevet rensat og forsonet. Først nu kan han rejse sig og besvare spørgsmålet: Hvem skal jeg sende? Hvem vil gå bud for mig?' med sit: 'Her er jeg; send mig!'. På Guds opfordring vender profetens prædiken sig

mod det modstræbende folk, som ikke lader sig rokke ved profetens ord. Det lukker sig inde i sig selv og forpasser derfor muligheden for frelse.

I de følgende tekster erfarer vi, at Gud vil straffe sit folk og lade dets byer og skove lægge øde, og folket selv vil blive ført i eksil. En lille rest vil dog finde nåde for Guds øjne og den tilbageblevne rod vil skyde nye og levende grene. Fra Paulus' breve ved vi, at det nye Gudsfolk skulle være denne rest, denne rod. Det er altså os, der skulle være den lille rest - det tilbageblevne rodskud, men hos os er der ofte tale om frafald, forstokkelse, vort hjerte er forhærdet, vore øren tilstoppede, vore øjne lukkede.

Når jeg søger i nyere tids historie for at finde en skikkelse som Esajas, har jeg svært ved at finde nogen. Måske er Martin Luther King en sådan skikkelse? Ellers synes jeg ikke, der er nogen. Naturligvis er der Johannes Døberen, Jesus og også Simon Peter, som evangeliet siger, har en erfaring som ligner Esajas'. Da Jesus mødte Peter, blev denne grebet af frygt: 'Gå bort fra mig, for jeg er en synder!' - men Jesus greb fat i ham og gjorde ham til menneskefisker. Det hænder, at jeg tænker: Måske ville det være rigtigt, hvis jeg var profet for mig selv - en, der stiller de ubønhørlige spørgsmål til én selv og uden forstokkelse og modsigelse omvender sig og svarer "ja" til Guds kald.

Anton Bauer

Mission på hjul!

Af Seoul's omkring 10 millioner indbyggere er 26.000 taxichauffører, hvis opgave det er at medvirke til at afvikle en stor del af storbyens daglige trafik.

Katolske taxichauffører har udviklet en metode, der gør det muligt for dem aktivt at missionere. Når en gæst går ind i taxi'en og kørslen er begyndt, tænder chaufføren for bilradioen, og ud af højtalerne toner salmer, åndelige sange eller korte religiøse taler. Hvis en gæst stiller spørgsmål, begynder chaufføren en samtale om troen.

En gang om måneden samles chaufførerne i deres egen sammenslutning for at udveksle erfaringer. Dét kan man kalde mission på hjul!

Sebastian Mitsuo Kuramotschi

Missionsarbejdet fortsætter *under pandemien*

Forkyndelsen af evangeliet fortsætter i alle verdenshjørner. Forberedelserne til Verdensmissionsdagen, fastsat til 18. oktober i år, er i gang i de fem kontinenters lokale kirker.

I begyndelsen af oktober, en måned som Kirken traditionelt har tilegnet missionsarbejdet, i anledning af fejringen af Sankt Therese af Lisieux, Missionens skytshelgen, udtalte Hans Excellence Mgr Protase Rugambwa, den tanzaniske ærkebiskop og sekretær for Kongregationen til folkenes evangelisering: "Missionærerne er til stede hos dem der lider, og i endnu højere grad under indflydelse af verdenskrisen. Det er et gunstigt tidspunkt for missionen. I dag er vi kaldet til at forkynde og udbrede kærligheden til Gud, især de steder hvor lidelser, fattigdom og håbløshed hersker". Idet han omtaler forberedelsen til Verdensmissionsdagen og engagementet i de pavelige missionsværker i hele verden citerer han pave Frans' meddelelse i forbindelse med Verdensmissionsdagen. I forlængelse af "Her er jeg, send mig!" (Is 6,8), bemærker ærkebiskoppen, at "i en situation, som er dybt præget af Covid-19 pandemien, skal man ikke miste modet, for missionen er ikke resultatet af menneskelige egenskaber, men skyldes kun Gud med Helligånden som missionens hovedperson. Herren tager initiativet. Han har sendt sin Søn, Jesus Kristus, og i dag sender Han enhver, der er døbt i kirken".

Midt i vanskelighederne, som følge af den verdensomspændende pandemi, løber gavmildheden ikke tør. På hvert kontinent fortsætter engagementet med at bevidstgøre folk om den særlige kollekt den 18. oktober, der kommer til at danne den universelle Solidaritetsfond, som de pavelige missionsværker gennemfører hvert år, for at muliggøre deres understøttelse af lokale kirker. I 2020 sker bidraget også gennem den særlige krisefond, oprettet af Paven, indenfor de pavelige missionsværker, for at hjælpe de samfund, der er berørt af Covid-19.

I Afrika sker forberedelsen gennem møder og i forbindelse med bøn og uddannelse, og naturligvis ved Ordets forkyndelse under de mange missionærers og ordensfolks besøg i isolerede landsbyer. Engagementet i løbet af denne periode går ud på at garantere en missionsaktivitet, som er til stede og rækker ud til især de fjerneste egne. I Amerika, hvor Verdensmissionsdagen repræsenterer en gammel og frugtbar tradition, er de pavelige missionsværkers engagement betydeligt med hensyn til fremstillingen af dokumentation, på papir såvel som digitalt via internettet. I takt med at kampagnen på de sociale medier er blevet intensiveret – for eksempel i Colombia og i Bolivia – er sognenes bevidsthed blevet styrket, idet bevægelser og foreninger minder om vigtigheden af såvel individuelle almisser som af bøn.

I Asien viser de lokale samfund, der er ramt af virussen, en stor modstandsdygtighed, som bunder i troen. "Ligesom apostlene, der befandt sig i deres båd ude på søen i stormvejr, siger vi: Herre, vi er ved at omkomme. Under pandemien oplever vi Kristi kærlige tilstedeværelse og hylder ham, fordi han ikke forlader os", siger pastor Peter Susaimanickam, Thanjavur sogn, i Tamil Nadu, Indien. Det er essensen i det budskab, vi retter til alle i løbet af missionsmåneden.

I Oceanien udbredtes evangeliets forkyndelse også på "det maritime kontinent", og gennem særlige initiativer indenfor missionsarbejdet, er det især unge, som drager ud, og man ser dem, som førerskikkelser i forkyndelsen af evangeliet.

I Europa har de nationale ledelser af de pavelige missionssamfund, forberedt dokumentation på papir og på digitale medier for at hjælpe kristne samfund med at opleve missionens personlige dimension: "Her er jeg, send mig!".

På verdensplan skal man især bemærke den respons, der er opnået som følge af massekommunikationens omfattende kampagner – som for eksempel i Canada, Schweiz eller Australien – samt gennem fjernsyns- eller radioudsendelser sendt direkte i anledning af den 18. oktober, som det vil være tilfældet i Polen, Spanien, Malta og Irland.

I hele missionsmåneden, oktober, blev rosenkransen transmitteret i radioen og på sociale netværk, og blev bedt i tusinder af samfund, på afstand eller i fællesskaber, hvor flere havde mulighed for at være sammen. Især den 7. oktober, på Radio Maria, blev verdensrosenkransen transmitteret simultant over hele verdens Radio Maria kanaler, direkte fra Kibeho helligdommen i Rwanda.

Pavens budskab lyder over hele verden: "At afholde verdensmissionsdagen betyder, at man husker og bekræfter, hvordan bøn, fordybelse og den materielle hjælp, I giver gennem jeres offergaver, udgør en mulighed for aktivt at deltage i Jesu' mission i Hans Kirke. Den gavmildhed, der finder udtryk i kollektterne i forbindelse med messerne den 3. søndag i oktober, har til formål at støtte det missionsarbejde, der udføres i mit navn af de pavelige missionsværker for at opfylde folkenes og kirkernes åndelige og materielle behov i hele verden, til alles frelse".

Hvad er eukaristisk tilbedelse?

Eukaristisk tilbedelse er den del af katolske tradition, hvor vi sætter os foran det udstillede hellige sakramente og fordyber os i Kristi nærvær. Kristi Legeme udstilles i en monstrans og placeres på et dertil indrettet sted, som regel på et alter eller i et kapel, hvor vi uforstyrret kan tilbringe en stille og personlig tid sammen med Jesus.

En konsekreeret hostie, dvs. en hostie, der under messen er forvandlet til Kristi Legeme, tages fra tabernaklet og anvendes til tilbedelsen. Mens tabernaklet med dets konsekreerede hostier altid er tilgængeligt for bøn og gives ære, er Kristi Legeme skjult og tildækket for os og normalt også låst inde. Til den eukaristiske tilbedelse er hostien placeret i en monstrans, der indeholder en glas beholder, kaldet luna og Kristi legeme udstilles heri. Hvis man i et sogn vælger kun at have få timer til eukaristisk tilbedelse vil en ordineret person udstille sakramentet og efterfølgende stille det tilbage i tabernaklet.

Udstillingen af det hellige sakramente tjener som en forlængelse af tilbedelsen og lovprisningen af Kristi legeme og blod som ellers fejres i messen. Eukaristisk tilbedelse tillader os at erkende vor Herre og Frelseres almægtige styrke. Genne tiden med tilbedelse, kan de besøgende bede selv eller bede rosenkransen, læse Biblen, fremsige deres intentioner for bøn eller simpelthen bare sidde i Herrens nærvær.

Idet den eukaristiske tilbedelse er åben for alle, er den også en invitation til de besøgende troende til at være ansvarlige vogtere af det hellige sakramente. I denne stille tid med Jesus oplever mange mennesker en velsignelse af indre fred, en dybere længsel efter fællesskab med Gud og en dybere forankret forsikring om Hans magt og nærvær.

Hvornår begyndte traditionen med eukaristisk tilbedelse?

Oprindelsen til den eukaristiske tilbedelse daterer sig til tiden omkring Jesu' disciple. Gennem evangelisterne ved vi, at disciplene stærkt understregede det fysiske nærvær af Kristus i eukaristien ligesom dets rolle som en fortsættelse af Jesu' mission som frelser blev fastholdt og videregivet. Under indflydelse af denne tro konsekreerede og opbevarede de tidlige

eremitter ofte hostier i deres huler, som beskyttelse, ligesom de bar Kristi legeme på deres krop, når de rejste.

Omkring det fjerde århundrede var Kristi legeme normalt reserveret til at blive opbevaret i klostre, såvel for munke som for nonner, hvor det tjente som en mulighed for at til at række Kristi legeme ud til syge og døende. Opbevaringen af sakramentet i klostre skete under stor opmærksomhed for sakramentes sikkerhed og oftest under lås og slå.

Det ellefte århundrede bragte ekstremt kontroversielle stemmer, som afviste og kritiserede den fysiske transformation af brød og vin til Kristi legeme og blod. Pave Gregor VII forsvarede kirken mod dette kætteri, og gjorde kirkens lære om eukaristien klar: Jesus er sandt og fuldt nærværende i eukaristien. Denne klargørelse åbnede for forskellige døre for besøg, syn og tilbedelse af det hellige sakramente. Denne "eukaristiske renæssance" medførte en mere åben og tilgængelig tilbedelse af det hellige sakramente. Siden da har muligheden for tilbedelse foran Kristi legeme udviklet sig og har fortsat en helt central betydning for utallige individer og menigheders trosliv.

Hvorfor skulle jeg deltage i eukaristisk tilbedelse?

Når vi deltager i eukaristisk tilbedelse, accepterer vi en invitation fra Jesus til at vokse tættere på Ham. Ved nærværelse af det udstillede og fysiske Kristi legeme, viser Gud os sin omsorg for os i stilhed. Ved at tillade Gud at træde ind i vores hjerter, giver Han styrke og håb til dem, som tvivler eller som føler sig fortabt. Eukaristisk tilbedelse velsigner den troende,

med en tid uden for den sekulære verden, hvor vi kan bringe vores lidelser frem for Gud. Væk fra larm og forstyrrelser åbner tilbedelsen en mulighed for lindring og helbredelse, vejledning, oplysning, tilgivelse og fred.

Hvem kan deltage i eukaristisk tilbedelse?

Alle er velkomne til at komme og bede foran det hellige sakramente. Gud gør sin nåde tilgængelig for alle hans børn. Fra individer til grupper, til hele sogne er eukaristisk tilbedelse en mulighed for alle, både som bøn og taksigelse.

Gavner eukaristisk tilbedelse kirkens hele fællesskab?

Ja, det gør! Den eukaristiske tilbedelses tradition bringer en overflod af velsignelser til et sogn. Hvad enten man deltager som et pludseligt indfald eller indskydelse, som en del af en faste planlægning eller man skriver sig op til en bestemt tid hvor man er ansvarlig for den sakramentale tilbedelse – så gavner det. Bare det at deltage øger ens eget engagement i menighedens liv. Udstillingen af det hellige sakramente tilbyder en plads, hvor menigheden kan være sammen i dyb bøn og tilbedelse.

Gud øser sin kærlighed og støtte ud til sogne i nød og menigheder kan finde forankring i Kristus ved på denne måde at stå sammen om udfordringer, forandringer og hårde tider.

Den eukaristiske tilbedelse er også et tegn på personligt fællesskab med Gud. Jo mere vi udvikler vores spirituelle relation på et personligt, individuelt niveau, jo bedre står vi, når vi skal udvikle en auten-

tisk kærlighed til vores næste, hvilket naturligvis også styrker livet i menigheden som Guds familie.

Vidnesbyrd om eukaristiske mirakler....

Hellige John Fisher (1469-1535) og Thomas More (1478-1535) blev styrket i deres liv og forberedt på martyrdøden ved inderlig tilbedelse af Kristi Legeme. I en bøn af More, offentliggjort efter hans død, læser vi: ”O søde frelser Kristus, gennem din bitre passions plager, tag fra mig, gode Herre, denne lunkne tilbedelse eller rettere hjertekolde meditation, og denne sløvhed i min bøn til dig, og giv mig din nåde til at længes efter dit hellige legeme og særlig foren dig med mig i nærværet af dit hellige legeme, søde frelser Jesus, i alterets hellige sakramente, lad mig på tilbørlig måde takke dig for dit allernådigste besøg hos os”

Hellige Margaret Mary Alacoque (1647-1680), nonne hos Visitation Sisters, erfarede at det hellige sakramente gav hende den fornødne styrke til at udholde, hvad vidner i hendes helgenkåningsproces beskrev som ”foragt, modsigelser, irettesættelser, uforkæmtheder, bebrejdelser, uden at beklage sig og ved at bede for dem, der behandlede hende så dårligt.”

18. august 1996 fejrede pastor Alejandro Pezet messe i en katolsk kirke i det centrale Buenos Aires. Under afslutningen af uddelingen af kommunionen, kom en kvinde frem og informerede ham om, at en kasseret hostie var blevet set på en lysestage bagerst i kirken. Ude af stand til at spise hostien, anbragte pastor Peret Kristi legeme i en skål vand i tabernaklet for at lade den opløses. Den følgende mandag opdagede pastor Peret forbløffet, at hostien var forvandlet til en betydelig større og blodig substans. Opbevaret i hemmelighed og uden at gå i forrådnelse, var hostien under lås gennem nogle år. Cardinal Bergoglio, nuværende pave Frans, fik den undersøgt videnskabeligt og analyseret hos forskellige eksperter, som ud fra deres undersøgelse kunne oplyse, at den mystiske substans kom fra et helt bestemt stykke menneskeligt kød. Helt præcist var det et stykke af venstre hjertemuskel, som er den muskel, der er ansvarlig for at pumpe blod til resten af kroppen. Yderligere kunne disse videnskabsfolk konkludere, at der var en inflammatorisk tilstand og en betydelig mængde hvide blodlegemer i substansen, således at de kunne sige at hjertet, da det levede og prøven blev taget ud, havde været under maksimum stressbelastning.

QMN

Mission

Mange af vore samtidige har endnu den forestilling, at mission består i, at hvide rejser til Afrika for at omvende de sorte. Har du haft de samme forestillinger?

Min bedstefar fortalte mig tidligt, at der i Indien fandtes kristne, og jeg lærte, at evangeliet ikke må ligestilles med den europæiske kultur, men skal slå rod i enhver kultur. Hvis jeg skulle antage den lokale kirke som model for alle kirker i verden, ville det være kristen kulturimperialisme.

Du har antydnet den biografiske baggrund for din interesse for missionen. Hvilke teologiske grunde er der for kirkens missionsarbejde?

Hvad hjertet er fuldt af, løber munden over med. Det vil sige, at kristne, der har gjort den erfaring, at troen på Jesus Kristus gør livet værd at leve, ikke vil fortie denne erfaring for andre, men fortælle dem om den. Naturligvis støder kristne derved på andre religioner og verdensanskuelser og bliver konfronteret med deres overbevisninger.

Samtale med Eberhard Renz

"Missio Danmark" er ikke en konkurrent til "Caritas Danmark"

Mange kan umiddelbart få det indtryk, at det arbejde, Missio udfører rundt omkring i verden er det samme, som Caritas Danmark beskæftiger sig med. Det er imidlertid ikke tilfældet, for de to organisationers målsætning er vidt forskellige.

Med udgangspunkt i den kristne forståelse af budet om "at elske sin næste som sig selv" yder Caritas Danmark nødhjælp, katastrofehjælp og udviklingshjælp uden at skele til modtagernes politiske, religiøse og racemæssige forhold. Missio Danmark's udgangspunkt er de lokale kirkers aktuelle økonomiske og pastorale opgaver, som Missio søger at støtte, og derved bidrage til at fremme mulighederne for troens forkyndelse og udbredelse. Der er med andre ord tale om den katolske kirkes missionsvirksomhed. Missio Danmark holder i øvrigt tæt kontakt til og samarbejder med Caritas Danmark.